

IMPRESSIES VAN HET WEEKEIND SCHIERMONNIKOOG

Beja Leene & Ine Proper

Vrijdagmiddag, 3 uur, achter het station, daar liep Ed met een hele grote koffer, waardoor ik me met m'n baal-voor-alle-weersgesteldheden niet meer zo buitenmaats voelde.

Iedereen, die mij in zo'n situatie vertrouwen geeft, was er (Yves dus), hoewel ik door zijn outfit even twijfelde of we nu wel naar Schiermonnikoog gingen en niet toch naar Tirol.

Beja en ik (Ine) reden uiterst comfortabel en gezellig met Jan en Sjaak mee. In Lauwersoog groeide de groep gestaag en toen we om 7 uur, als makke schapen achter Yves aan de boot op gingen, vond ik de groep indrukwekkend (om meerdere redenen).

Ik maakte meteen kennis met Hans, die zenuwachtig meedeelde dat hij al bijna 17 was en zich in de rest van het weekeind ontpopte als mijn (en velen's) persoonlijke excursieleider.

De jeugdherberg was wat ik me er van had voorgesteld, hoewel ik het toch vrolijke rood en blauw van de slaapzaal niet had kunnen verzinnen. Ik lag gezellig kop aan kop met Sjaak en voet aan kop met Johan, inderdaad eenzaam heb ik me niet gevoeld.

De kwartiermakers ontvingen ons met chocolademelk, we haalden fietsen en Beja en ik verdwenen naar v.d. Werf.

Het opstaan, zaterdagmorgen, was voor mij geen probleem, de regen wél, of eigenlijk mijn regenpak, als ik tenminste af mocht gaan op de geschokte blikken, de abrupt, in ontzetting eindigende gesprekken, bij het zien van mijn, toch vrolijke, oranje. Gelukkig hoefde ik het niet lang aan, het weer klaarde op, en wij op pad.

En wat je dan allemaal ziet !!!

We hebben met z'n allen de 80 soorten die de kwartier-makers in een "stief-kwartiertje-dat-overschoot-omdat-alles-toch-klaar-was-en-wat-doe-je-dan,-dus-vogels-kijken", al hadden geteld toch nog uit kunnen breiden tot 125 (ik dacht toen ik die 80 zag "nu, we kunnen wel weer naar huis, meer zijn er toch niet", maar nee hoor, ongelijk).

Tja, en wat je beleeft aan het zien van al dat gebroed, gesnater, gekwetter, gespetter en gevleugelte, is voor iedereen heel persoonlijk, maar ik vind het fantastisch.

De gulzigheid naar meer, het niet meer van ophouden weten, kreeg ons aardig te pakken, maar die slaapvluchten op zaterdag om 17.00 uur, waren blijkbaar toch niet zo goed afgesproken, want op een enkele Ruigpootbuizerd en Velduil na, was van hoger hand blijkbaar beschikt dat we genoeg gezien hadden voor die dag.

Tja, en dan die prima boerenkool met worst en ijs toe, fantastisch hoor kookploeg.

Prima zitten praten en toch (het bloed kruipt waar het niet gaan kan) even naar de kroeg.

Buitenlucht, fietstocht en emoties maakten echter dat wij ons daar al snel niet meer zo thuis voelden, dus wij naar bed (anderen hielden het heel wat langer uit! Nachtuilen, ja ja?!).

Zondag, 6.00 uur: licht aan, en daar trokken ze aan ons voorbij om te badderen: de Steltlopers, Ruigpootbuizerden, Renvogels, Fluiters, Beflijsters met borstharen. De Scharrelaars verschenen enigszins verdwaast aan het ontbijt.

En als je dan denkt (ik dus) dat er toch nauwelijks nog iets nieuws kan komen, kom je meteen een Waterpieper tegen. Het effect is dat je meteen weer bij de les bent (ik had me namelijk even laten gaan in het genieten van lucht, licht, geuren, landschap zo 's morgens om 7.00 uur op Schiermonnikoog).

Weer eindeloos gezworven, eindeloos veel gezien, zo'n telescoopkijker bederft je wel, een gewone kijker is toch maar behelpen, daarna.

Wat zal ik nog meer noemen, niet alle soorten, voor geïnteresseerden, die hebben we allemaal opgeschreven.

Was er eigenlijk iemand ontevreden? Is er eigenlijk gemopperd? Volgens ons was het een fantastisch weekeind.

Bedankt alle deelnemers, bedankt Joke, Henk, Jelle, Adrie, Yves, Dick, Bep en Nico

